

Prenumerata.

W ŁWOWIE:
rocznie 14 zł. 40 ct.
kwartalnie 3 zł. 60 ct.
miesięcznie 1 zł. 20 ct.
półmiesięcznie 60 ct.
za odnośnienie do domu
miesięcznie 20 ct.

NA PROWINCJI:
rocznie 18 zł. 20 ct. pół-
rocznie 9 zł. 60 ct. kwar-
talnie 4 zł. 80 ct. mie-
sięcznie 1 zł. 60 ct. za
pół miesięca 80 ct.

ZA GRANICĄ:
Dopłaca się miesięcznie
1 zł. do cen miejsco-
wych.

Prenumeratę przy-
jmuje się tylko od 1.
1.1. każdego miesiąca.
Numer kosztuje 6 ct.

KURJER LWOWSKI

wychodzi codziennie także w Niedzielę i Święta o godzinie 8. rano.

Biuro Redakcji przy ulicy Kopernika 1. 9. (urząd telegraficzny)

Administracja i Ekspedycja przy ulicy Akademickiej 1. 3.

Dziś: N. P. Anielskiej.

Niedziela: Z. S. Sz.
Poniedziałek: Dominika.Wtorek: N. P. Marji Śnieżnej.
Środa: Przemienie pańskie.
Czwartek: Kajetana.
Piątek: Cyrjaka.Kalendarz myśliwski: Wolno polować na kozły,
i jelenie przepiórki i dzikie gołębie na ptactwo bło-
tne i wodne.Wschód słońca o 4 g 43 min
Zachód słońca o 7 g. 28 min.
Barometr: 771 — Pogoda mo-
żebna.

Ogłoszenia.

Od ogłoszeń wiersza
petytowego pięciolmo-
wego 6 ct.

Reklamy w rubryce
„Nadzwyczajne” 20 ct. od
wiersza.

Jedno ogłoszenie
drobne do 6 wierszy
20 ct.

Dolaczenia do Kur-
jera (Prospekt, cyrku-
larze etc.) przyjmują się
za cenę 1 zł. od 100 egz.
dla zamiejscowych a
50 ct. od 100 egz. dla
miejscowych prenume-
ratorów.

Rękopisów Redak-
cja nie zwraca.
Listy reklamacyjne
nieopieczętowane nie
podlegają opłacie.

Program sesji sejmowej.

Nie podlega już wątpliwości, że sejm zbierze się dnia 2. września, i to prawdopodobnie na sesję, która potrwa aż do terminu zwołania delegacji wspólnych, t. j. mniej więcej do 25. października. Przynajmniej 50 dni czasu będzie do dyspozycji. W takim okresie będzie można już coś zrobić, bo np. sejm czeski nie miał zwykłe nigdy dłuższego terminu, a załatwiał zawsze wszystkie sprawy.

Pod względem treści spraw, pozostał z r. z. bardzo znaczny remanent, z którym wypadnie uporać się o tyle, o ile sprawozdania komisyjne były gotowe, a nie przyszły na porządek dzienny. Takich gotowych sprawozdań jest bardzo mało, więc załatwienie ich nie powinno zabrać więcej czasu, jak parę dni, poczem sesja, będąca jak wiadomo dalszym ciągiem zeszłorocznej, powinna być bezzwłocznie zamknięta, a nowa natychmiast rozpoczęta.

Formalizm ten jest konieczny głównie dla jednej ważnej sprawy. Nowela szkolna, od której zawisła była dalsza organizacja szkół, nie otrzymała jak wiadomo sankcji z powodu usterek i sprzeczności, które już nieraz były w naszym sejmie powodem przewłoki najważniejszych spraw, choć obrady komisyjne trwają przez kilka tygodni, choć rozprawa w Izbie prowadzi się skrupulatnie i choć komisarz rządowy ma znaczny wpływ na układ projektów tak w komisjach, jak i in pleno.

Regulamin sejmowy przepisuje, iż wniosek odrzucony, a niesankcjonowany równa się odrzuceniu, nie może być ponowiony w toku bieżącej sesji. Wskutek przestrzegania tego przepisu, nowela szkolna musiałaby sobie poczekać aż do przyszłego roku, gdyby sesja, mająca się rozpocząć d. 2. września miała być cała tylko dalszym ciągiem zeszłorocznej. A leży w interesie dalszego rozwoju szkolnictwa, aby zarzuty poczynione przez rząd, zostały usunięte, i ustawa, na którą czekają wła-

dze szkolne z założeniami rękami, mogła wreszcie przyjść do skutku.

Sejmowi bukowskiemu zdarzyła się taka sama pakość, jak galicyjskiemu. Odrzucono mu również tę samą nowelę, ale ponieważ on ma całkiem nową sesję, przeto może przerobić projekt bez zwłoki. Nasz sejm zaś dla uskutecznienia tej operacji potrzebuje zakończyć sesję odrzuconą i dopiero potem rozpocząć nową, a im wcześniej to się stanie, tem większa rękojmia, że ustawa tak pożądana, w nawale rzeczy administracyjnych i budżetowych nie spadnie do kosza.

Nie jeden z czytelników pomyślałby: „wszak to rozumie się samo przez się”. Nie słuszniejszego, a jednak właśnie dziś spotkaliśmy się w jednym z dzienników krajowych z pogłoską, że niesankcjonowana nowela szkolna nie przyjdzie już pod obrady w sesji jesiennej, i dlatego wyraźnie musieliśmy wystąpić dziś przeciwko możebnemu zamiarowi odwłoki.

Nowy plan naukowy w gimnazjach.

Nietylko w Austrii, ale w całym świecie cywilizowanym toczy się od lat wielu spór pedagogiczny pomiędzy realistami i humanistami, z których pierwsi uskarżają się na zbyt szeroki zakres, przeznaczony dla nauki języków klasycznych, drudzy zaś boleją właśnie nad ograniczaniem, jakie tym językom stawiają t. z. przedmioty realne: geografia, historia, matematyka i nauki przyrodnicze. Plan naukowy ułożony w roku 1849 głównie przez Bonitza i Exnera uwzględnił oba kierunki, ale właśnie dlatego niezadowolili żadnej partii. Plan naukowy, pomimo swej względnej doskonałości spotykał się bezustannie z nowymi zarzutami, wśród których zawsze najgłośniejszym był zarzut przeciążenia uczniów zadaniami pisemnymi tak dalece, że ministerstwo ulegając tym głosom, rozporządzeniem z r. 1876 poleciło strzedz się w tym punkcie wszelkiego przeciążania, a z dniem 26. maja r. b. zaprowa-

dziło nareszcie dawno oczekiwane zmiany w dotychczasowym planie naukowym, zmiany, które nienaruszają wcale organizacji istniejącej gimnazjów, ale modyfikują tylko nieco wymogi nauczycieli, głównie co do zadań pisemnych.

Z porównania planu nowego z dotychczasowym okazują się następujące różnice:

W języku łacińskim: W I. klasie niezmieniono ani liczby godzin, ani niezmnieszo materiału naukowego, ale oznaczono liczbę zadań do przekładu z niemieckiego, względnie z polskiego na łacińskie tak dokładnie, że wypracowania te raz lub dwa razy w tygodniu zadawane po wstępnym ćwiczeniu, mogą być łatwo w pół godziny dokonane w szkole.

W II. klasie niezmieniono również liczby godzin. Ćwiczenia szkolne mają przerabiać najważniejsze wyjątki, domowe idą tak jak w klasie Iej.

W klasie III. na 6 godzin tygodniowo 3, a zatem więcej przeznaczono na gramatykę, resztę na lekturę. Co do zadań nie ma zmian żadnych, w lekturze tylko ta zmiana, że w klasie tej czyta się tylko ustępy Corneliusa Neposa, lub wybór z Curtiusa, podczas gdy dawniej czytano większą część Neposa. Pisemne wypracowania co dwa tygodnie (dawniej co 8 dni).

W IV. to samo co w III.

W V. klasie zatrzymano dawną liczbę godzin, tylko lektura ogranicza się w I. kursie na I, XX i XXI księgę Liviusza, lub na główne partie z walk patrycjuszów z plebejuszami (podczas gdy dawniej czytano I. księgę, ważne partie z walk wymienionych i wojnę Hanibala) w II. kursie wybór metamorfoz i Fasti Owidego i powrót do Liwiusza, dalej co 4 tygodnie zadanie (teraz co 2 tygodnie).

W VI. klasie liczba godzin ta sama, lektura listów Cicerona cofnięta. Zadania jak w V.

W VII. klasie czytano dawniej najlepszą mowę Cicerona, teraz co najmniej dwie mowy, jeden z mniejszych dialogów lub wybór z większego; Enejda Virgilego, jak dawniej

Weselna misa

nowella Ovidy.

(Ciąg dalszy)

Ludzie przyzwyczajeni do ianego życia zapewne pojąłoby nie mogli, jak można dzień w dzień bez względu na pogodę i porę roku odbywać wiecznie tę samą męczącą drogę z mułem i wózkami pełnymi towaru. W głowie Faella jednak nigdy nawet myśl nie powstała, by mu się ten tryb życia mógł sprzykrzyć. A przecież chłopak ten umiejący czytać i pisać, posiadał umysł rozbudzony i wrażliwy na piękno. Umiął on podziwiać pierwszy brzask wschodzącego słońca lub słuchać w głębokiej zadumie dźwięku dzwonów dalekiego kościołka; pojmował wdzięk świeżego wiosennego kwiatka, kochał głuchy szum starego boru świerkowego, w którym zbierał drzewo na opał. Wrażenia te nie sięgały wprawdzie zbyt głęboko, lecz zawdzięczał im często uczucie jakiegos cichego, spokojnego szczęścia, które go w młodszych wiekach chroniło od mnóstwa pokus wodzących do pustoty a czasem nawet do zbrodni. Tak trwało czas jakiś aż w końcu pewnego dnia zimowego zmarła babka jego Giu-

detta; zmarła nagle, jak zwykli umierać ludzie bardzo starzy, którym się udało do późnego wieku zachować czerstwość ciała i umysłu; życie gaśnie w nich raptownie, jak płomyk u lampy, w której zabrakło oleju.

Powstawszy z krzesła swego przy kominku nagle upadła, by się już więcej nie podźwignąć. Gdy ją Faello podniósł i przerażone wnuczki otoczyły do koła, wskazała drżącą ręką na misę weselną wiszącą na ścianie i szepnęła:

— Nie dotknijcie jej nigdy, nigdy, musicie mi to obiecać.

— Obiecuję — rzekł Faello przejęty trwogą na widok dziwnie zmienionego wyrazu twarzy staruszki, który śmierć bliską zapowiadał. Giudetta skinęła głową i ostatnim wysiłkiem przycisnęła ukochanego wnuka. Palce jej przebiegały chwilę paciorki różańca; otworzyła oczy i z trudnością wyszeptała: — Chyba, gdyby Bóg żył, czył sobie tego. — W chwili śmierci jeszcze pomyślała o tem, by jej wola ostatnia nie stanęła kiedyś w sprzeczności z wolą Boga.

Faello całował zimną już rękę staruszki; za chwilę w jego objęciach skonała. Usnęła znów jedna z tych niezliczonych istot ludzkich, których przeznaczeniem jest na ziemi pędzić żywot twardy a pocziwy, walczyć do ostatka z wrogiem losem i zniknąć w końcu cicho, bez rozgłosu,

jak nikną zwiędłe listki pędzone wicherem jesiennym. Faello skończył wówczas właśnie osmnasty rok życia.

Całą noc spędził zanosząc się od płaczu na swem twardem posłaniu. Trzeciego dnia ponieśli ciało staruszki na cmentarz wiejski u szczytu pagórka. Za ubogą trumną szły wnuki z pochodniami, których płomieniem miotał mroźny wiatr zimowy, oświecając różowym światłem płaty śniegu na skałach.

Następnego poranka musiał już Faello zaprzęgać muła i spieszyć do miasta. Wszak ubodzy nie mają czasu wypoczywać długo ni płakać po umarłych. Tesknota wielka ogarnęła go po stracie pocziwej babki, która była prawdziwym duchem opiekuńczym całego domostwa. Odrobinię mienia, która po babce została, odziedziczył on wspólnie z siostrami. Domek nie był ich własnością, wynajmowali go tylko; za to wszystkie sprzęty, wózek imuły należały do nich. Dwie najstarsze siostry Candida i Viva były już w tym wieku, że mogły same prowadzić gospodarstwo domowe. Wkrótce jednak spostrzegł Faello, że wszystko idzie inaczej, niż za życia babki. Od kolebki niemal widział on twarz tę pocziwą, opaloną, pomarszczoną jak jabłko zimowe ciągle obok siebie. Odkąd jej zabrakło zrywał się nieraz od wieczerzy, uciekał do stajni i objawiał

W VIII. klasie liczba godzin dawna. Przedtem czytano: Tacyta, Agricola lub Germanię, Horacego ody, wybór z epodów, satyr i listów, teraz Tacyta Germanię cap. I—XXVII i łączące się partje z jednego lub obu dzieł historycznych Tacyta, Horacego wybór ód, epodów, listów i satyr. Zadania domowe jak w V.

W języku greckim. W III. i IV. klasie ta sama liczba godzin i zadań. W ćwiczeniach IV klasy zamiast: wyjątki z fleksji, czytamy teraz: najważniejsze wyjątki. W V. liczba godzin ta sama, lecz zamiast 4 pieśni Homera teraz ma się czytać wybór z 2—3 pieśni. Ksenofon jak dawniej.

Anabasis lub wybór z Chrestomatji, w kursie II. tygodniowo raz obok Homera Ksenofon. Zadanie raz na miesiąc.

W VI. klasie (godzin 5) czytano dawniej 6 pieśni Iliady, teraz zaś wybór, mniej więcej 5—6 pieśni, oprócz tego znów jedna godzina Ksenofonta, i czytanie Herodota I. księgi z dziejów wojen perskich (jak dotąd). Zadanie jak w V. klasie.

W VII. klasie (4 godziny). Z lektury odpada czytanie jednej tragedji Sofoklesa, Demostenes ograniczony na 3—4 małych mów, w II. kursie wybór z Odyssei Homera aż do 6 ksiąg i raz na tydzień Demostenes.

W VIII. klasie ograniczono czytanie Platona na apologję Sokratesa i dwa mniejsze dialogi; w II. kursie jedna z tragedji Sofoklesa i dalszy ciąg Odyssei.

W geografji i historii nie zmieniono wiele, matematyczna tylko geografia zamiast tylko w I. ma być uczona w I, w II. i w III. W I. klasie nauka jest uproszczona, w V. odpadła jedna godzina, a za to historia rzymska ma być w V. brana tylko do podbicia Włoch. W VI. dodano godzinę. Uczniowie biorą dalej historję Rzymu i średnich wieków, przy której obszernie ma być traktowana historia papieżów i cesarstwa, natomiast historia terytorjalna ograniczona ma być do najważniejszych ogólnodziejowych wypadków. Tyczy się to całej monarchji, nasza Rada szkolna zapewne zmieni ten punkt w planie.

W języku niemieckim uproszczona została nauka w I. i II. klasie w niemieckich szkołach do tego stopnia, że uczona ma być tylko przy ćwiczeniach łacińskich. Jak plan ten zmieniony zostanie u nas, niewiadomo.

W matematyce zatrzymano liczbę godzin i zakres nauki w ogóle, przedstawiono tylko z I. do II. skrócone mnożenie i dzielenie, tudzież powtarzanie rachunku ułamkami; geometrję uproszczono.

W naukach przyrodniczych żadnych zmian nie poczyniono, tylko w IV. klasie zamiast dawnego przepisu uczenia elektryki i akustyki oznaczono ściśle, co nauczyciel ma brać z każdego działu.

Instrukcje dotychczas wydano tylko dla języków greckiego i łacińskiego, niemożna więc ocenić całego planu umiejętnie, już teraz jednak

ramionami Pastora płakał jak dziecko. Być może, że Pastor lepiej pojmował ból jego i żal siostry.

Dobre to wprawdzie były dziewczęta i szczerze żałowały zmarłej, lecz przekonanie, że teraz same już są gospodyniami małego domku, że nie ma nikogo, koby je czasami upominał i napędzał do pracy, przyczyniało się znacznie do przedszego zapomnienia ciężkiej straty. Wkrótce najstarsza z nich Candida zaczęła się stroić w naszyjnik z szkła różnobarwnego, ofiarowany jej w prezencie przez kupca na jarmarku, którego babka nie pozwalała nosić. Długi czas Faello nie dostrzegł tego; zobaczywszy w końcu, zbliżył się do siostry spokojnie, odpiął naszyjnik i wrzucił go do studni.

— Czyż nie mamy obowiązku słuchać babki dla tego, że ona już w grobie? — przemówił poważnie — patrzcie na Pastora — dodał łagodnie — widzicie, że ani na krok bliżej nie przystąpi do komina, jak ona mu pozwalała, a kiedy zmoknie, zanim wejdzie do izby, wyciera się zawsze w słomie, jak go staruszka uczyła. Czyż ma pies pilniej przestrzegać woli zmarłej, niż my, jej wnuki?

Dziewczyna rozplakała się rzewnie. Poczciwy Pastor wylazł z kąta i białą mordą swą do-

dają się słyszeć wyrzuty, że w planie nieuwzględniono dzieła praktycznego pedagogicznego And. v. Wilhelma.

Z zaboru rosyjskiego.

W korespondencji warszawskiej *Dz. Pozn.* czytamy:

Kiedy z Petersburga przyszła wiadomość o ugodzie Rosji z Rzymem i kiedy w następstwie tej ugody nastąpiła nominacja biskupów polskich, wyraziliśmy otwarcie naszą opinią o tym fakcie politycznym. Niestety, przypuszczenia ówczesne dotąd sprawdzają się najzupełniej. Nowi biskupi nie mają ani dość władzy, ani dość poparcia ze strony urzędników rosyjskich, by móżdż zaprowadzić w dycecjach swoich należyty porządek, by móżdż — po prostu mówiąc — wykonywać swoje obowiązki naturalne.

Niektóre probostwa po dziś dzień są zajmowane przez ludzi, którzy nieraz zdradzali szynatyczne tendencje, demoralizując ludność powierzoną ich pieczy. I przeciwko takim księżom władza biskupia nie przedsięwziąć nie może! Taki np. proboszcz w Białej, tacy wicherzyiele w Grodnie lub Wilnie zawsze znajdują drogę do władz rosyjskich, które wezmą ich w opiekę przed słuszną karą kościelną. Znamy w sandomierskim proboszcza, dotąd funkcje swoje sprawującego, który chciał przyjąć prawosławie i w którego mieszkaniu po dziś dzień wiszą obrazy świętości prawosławnych obok portretów carskich.

Nie lepiej dzieje się w szkole. Tu wpływ duchowieństwa jest żaden. Mają go tylko tacy księża, którzy potrafili przestępstwem w obec społeczeństwa polskiego, zaskarbić sobie zaufanie rządu rosyjskiego. A księży takich jest dość w samej nawet Warszawie.

Jak gorliwie rząd rosyjski usuwa duchowieństwo katolickie od wpływu na szkoły, dowodem świeży zakaz, tą razą w samym Petersburgu uplanowany. Biskup łucko-żytomirski starał się u rządu, by pozwolono księżom wykładać naukę religji dzieciom katolickim w szkołach gubernji kijowskiej, na Podolu i na Wołyniu. Cóż może być naturalniejszego i więcej słusznego, jak żądać, by religję katolicką wykładali katolikom księża katolicy. Tymczasem żądaniom tym odmówiono słusności, a odmówiono na tej oryginalnej, tylko w Rosji praktykowanej zasadzie, że katolicy stanowią w szkołach rzeczonych bardzo mały procent. Dla tego więc, że w gubernji kijowskiej jest tylko 56,346 katolików, na Podolu tylko 200,663, (?) na Wołyniu tylko 132,091 i w całym kraju tylko 389,100 katolików, dla tego dzieci ich albo wcale nie mogą się uczyć w szkołach religji, albo uczyć się od nauczycieli prawosławnych. I po tem wszystkiem czytać będziemy w *Mosk. Wied.* i *Rusi* wielce rozumne artykuły na temat, że prawosławie nie jest bezwzględne, że cerkiew jest tolerancyjna, że katolikom jest w Rosji jak najlepiej, że prawa ich rząd szanuje.

tykał jej twarzyczki, jakby chcąc ją pocieszyć i żyzy powstrzymać.

O — bo też ten Pastor kochał ich wszystkich prawdziwą, wolną od wszelkiego egoizmu miłością, do której zdolne są tylko psy i — czasem kobiety.

Odpłacali mu, ile mogli to przywiązanie; prawda, że czasem nie dojadł, lecz i oni nie mieli do zbytku. Siadywał w izbie razem z nimi, jakby należał do rodziny, a widząc inne psy bite, szturkane, głodzone, nieraz pośród śnieżnych zamieci wypędzane z chaty na opatrność boską, umiał psina rozumem ocenić swoją dobrą dolę i domek Faella był mu rajem.

Faello kroku bez niego nie zrobił; od lat dziewięciu, t. j. od chwili, kiedy po raz pierwszy przyniósł do domu Pastora, który wyglądał wówczas jak wielki kłębek białej wełny, był ten pies jego jedynym, najukochańszym towarzyszem w pracy i w tych samotnych wycieczkach, które w dnie świąteczne wiodły go na góry, w dębowe i kasztanowe gaje i wyżej pod sklepienie wspaniałych świerków i jodeł. Lecz od śmierci babki stracił Faello nawet pociąg do przechadzek. Dokąd ona żyła, nigdy troski nie zaznał; teraz cały ciężar życia przyniósł jego młode barki. Cóż będzie, jeśli nie zarobię tyle, bym mógł utrzymać i wyżywić siostry? rozmyślał dniem i

Ale wszystkie te fakta, czy to ze sfery administracji parafjalnej, czy z dziedziny stosunków szkolnych, błędna w obec tych dowodów bezsilności ze strony władzy biskupiej, jakich dostarczają stosunki na Unji.

Donosiłem wam kilkakrotnie, że biskup Wnorowski dotąd nie może objeżdżać wielu swoich parafji, że władze rządowe stawiają mu na każdym kroku trudności. Przyszło do tego, że biskup przed każdym wyjazdem musi się opowiadać władzom, co więcej, musi się pytać o pozwolenie. Biskup więc pozbawiony został prawa wizytacji pasterskiej.

W tych dniach biskup Wnorowski wybierał się na taką wizytację do powiatu węgrowskiego, zawiadomił więc o tem władzę rządową. Ta jednak podróz biskupa wstrzymała. Gubernator siedlecki Moskwina zawiadomił o zamiarach biskupich jenerała Krüdenera, zastępującego Hurkę i w doniesieniu swoim prosi go o wstrzymanie wizytacji. Jako powód tego zakazu Moskwina powołuje się na obawę, że Uniei powiatu sokołowskiego, sąsiadującego z węgrowskim, z pewnością nie omieszkają wziąć udziału w uroczystościach, jakie towarzyszyć będą podróży biskupa.

Urzędowe papiery w tej sprawie przyszły do Warszawy dnia 25 b. m. Odpowiedź Krüdenera nie jest mi jeszcze wiadomą, zwracam więc tylko uwagę na stanowisko władz siedleckich.

Odezwa urzędowa Moskwina jest dla nas bardzo cennym materiałem. Z jednej bowiem strony jest ona urzędowem, przez władze rosyjskie wydanem potwierdzeniem tego, co zawsze twierdzimy a czemu zaprzeczają opiekunowie prasa rosyjska, mianowicie, że Uniei mimo wszystkich gwałtów prawosławia unitami być nie przestali. Rząd rosyjski obawia się najmniejszego z ich strony zamanifestowania właśnie tej wytrwałości mimo zakusów cerkwi, obawia się manifestacji, któreby przekonały świat cały, że prawosławie misji swojej nie spełniło.

W obawie tej zabrania dziś rząd rosyjski biskupowi wizytacji powiatu węgrowskiego, jedynie na tej zasadzie, że Uniei powiatu sąsiedniego sokołowskiego mogliby się przyłączyć do katolików węgrowskich i łącznie z nimi podejmować pasterza dycecji.

Z drugiej znowu strony odezwa Moskwina jest dla nas dowodem, że władze rosyjskie, mimo zawartej z Kurją ugody lekceważą jej najnaturalniejsze konsekwencje, zabraniając duchowieństwu spełniania jego obowiązków.

I ten stan rzeczy przynębiający i zarazem oburzający, musi trwać dalej, bo odcięte od bezpośredniego stosunku z Rzymem duchowieństwo polskie nie może odnieść się do niego innemi drogami, jak za pośrednictwem Petersburga. To zaś wystarczy, aby do interwencji Rzymu się nie uciekać.

Ale za to nie pojmujemy też biernej opozycji, która nie pozwala absolutnie duchowieństwu naszemu prostej drogi zarzucenia władz petersburskich skargami na władze miejscowe. Może nie wszystko da się w ten sposób osiągnąć, ale

nocą. A siostr tych było pięć i rosły szybko i potrzeby ich wzrastały się ciągle.

Dodajmy jeszcze, że zmarła Giudetta, jako stara i bardzo doświadczona gospodyni umiała zarządzać znakomicie skromnym ich dobytkiem. Wiedziała, jak hodować drób, jak wykarumić prosiaka, jak tanim kosztem z grzybów i ziół leśnych sporządzić ulubioną jarzynową zupę a nade wszystko była mistrzem w oszczędności, której to enoty wnuczki jej bądź wcale nieumiały sobie przyswoić, bądź o niej wkrótce zapomniały. To też kury zaczęły chorować i przestały się nieść, prosiak wyglądał jak szkielet, zupa była niedozjedzenia a raz nawet dodano do niej jadownego grzyba, od którego się wszystkie pochorowali. Dawna wzorowa czystość w skromnych izdebkach zrobiła miejsce największemu nieporządkowi; pajęczyny pokrywały ściany, kurz zalegał wszystkie sprzęty, komin zaczął dymić a zapasy w spiżarni się psuły.

Dziewczęta miały wprawdzie najlepsze chęci, lecz brakło im doświadczenia a przytem Candida ciągle jeszcze czuła niechęć do brata za odebrany naszyjnik.

(Ciąg dalszy nastąpi.)

przecież coś osiągnąć można. W naszym zaś ubóstwie i takie coś nie pozostanie bez znaczenia.

Pokora chrześcijańska i milczenie są bez wątpienia dobre, ale nie wobec jawnego i otwartego bezprawia. A jakże nazwać, jeśli nie bezprawiem, zakazy biskupich wizytacji?

Aresztowania w Warszawie trwają dotąd. Najcharakterystyczniejszą zaś rzeczą jest, że odbywają się przeważnie między przedstawicielami sądów pokoju, to jest tak zwanej w prawodawstwie rosyjskiem „mirowej justycji“.

Aresztowano sędziego pokoju Bardowskiego, później znowu uwięziono sędziego pokoju Mieszczerskiego, obecnie puszczono na wolność, w tych dniach zaś ujęto trzeciego sędziego pokoju Dobrowolskiego, Rosjanina i prawosławnego. W mieście zaś obiega pogłoska, że zmarły za granicą prezes sądu pokoju Skuratow zastrzelił się na wiadomość o aresztowaniach warszawskich.

Tak więc owa wychwalana przez prasę rosyjską „mirowa justycja“ w kraju przywilejów dla urzędników rosyjskich — w Polsce, wyrosła w gniazdo nihilizmu. — Od chwili jej wprowadzenia aż po dzień dzisiejszy żaden Polak nie zajmował ani na chwilę posady sędziego pokoju w żadnym zakątku kraju.

Instytucja ta była przeznaczoną wyłącznie dla Rosjan. Jak z niej skorzystali, jak sprawowali swoje wysokie posłannictwo sędziowskie, dostatecznie chyba przekonują wypadki dni obecnych.

U Bardowskiego znaleziono podobno szczegółowe plany pałacu w Łazienkach i Belwederu. W kilka zaś dni po aresztowaniu Bardowskiego i rewizji jego papierów, aresztowano także jednego z ogrodników parku belwederskiego. Zestawienie tych dwóch aresztowań rzuca pewne światło na powody uwięzienia Bardowskiego, którego nie bezpodstawnie uważają za przywódcę nihilistów rosyjskich w Polsce.

Kurjer Pozn. zaś otrzymał następującą wiadomość pod datą 29 lipca: „Parę dni temu sprowadzono tu zwłoki zmarłego za granicą prezesa zjazdu sędziów pokoju, kamerjunkra czy też innego urzędnika dworskiego, p. Skuratowa. Mówią, że zmarły sam sobie życie odebrał, a to w skutek aresztowania Bardowskiego, sędziego pokoju, którego podobno Skuratow bardzo protegował. Czy tak rzeczywiście było, naturalnie stanowczo twierdzić nie możemy. Konstatujemy tylko ten każdemu w oczy wpadający fakt, że Skuratow był bądź co bądź wysokim urzędnikiem, a pogrzeby takie odbywają się zwykle z wielką pompą i wystawą. Tymczasem z nieboszczykiem postąpiono inaczej i na przewiezieniu zwłok z jednej kolei na drugą było zaledwie parę urzędowych figur, w sposób nieodpowiedni stanowisku, jakie zmarły zajmował. Czy rzeczywiście istnieje jakiś związek między aresztowaniem Bardowskiego a śmiercią Skuratowa, stanowczo twierdzić nie mogę, komunikuję tylko fakta.“

Kolonia wakacyjna chłopców w Hucia Korostowskiej.

Uzupełniając doniesienie moje o podróży pierwszej serji wakacjonistów lwowskich do Huty, nadmieniam, że p. Roman Tyszowniczy w Synowódzku Wyżnem, wyprawił formalną nczkę dla dziatwy, w której wzięło także udział wiele osób ze Skolego i niektórzy goście kąpielowi z Korczyna. Dla podniesienia ochoty, sprowadził gościnną gospodarkę mnzykę ze Stryja, można sobie więc wyobrazić radość chłopaków wobec takiej niespodzianki.

W pierwszej serji wakacyjnej (od 16go lipca do 7go sierpnia) są następujący uczniowie: 1. Beucha Gustaw, 2. Chudzikiemcz Tadeusz, 3. Czajkowski Karol, 4. Debicki Jan, 5. Dzikowski Marjan, 6. Fajrych Józef, 7. Górski Antoni, 8. Jakób Stanisław, 9. Jarosławski Michał, 10. Jaskólski Stanisław, 11. Jaźwiecki Szczepan, 12. Jędrzejewski Włodzimierz, 13. Karnecki Feliks, 14. Karpiński Józef, 15. Karpiński Karol, 16. Klamut Kazimierz, 17. Koczarski Józef, 18. Kozłowski Tadeusz, 19. Kryda Jan, 20. Łopatiak Mikołaj, 21. Łoziński Wiktor, 22. Łysakowski Władysław, 23. Machalski Marjan, 24. Metz Zygmunt, 25. Michałowski Kazimierz, 26. Nettik Tadeusz, 27. Niemczycki Stanisław, 28. Nowakowski Władysław, 29. Onyszkiewicz Witold, 30. Paszkowski Józef,

31. Pleus Gustaw, 32. Poselt Robert, 33. Sasiada Stanisław, 34. Sikorski Zdzisław, 35. Śliski Wiktor, 36. Supiński Józef, 37. Szczepański Kazimierz, 38. Szczurkiewicz Bolesław, 39. Szczurkiewicz Ferdynand, 40. Terlecki Eugeniusz, 41. Terlecki Włodzimierz, 42. Terlecki Zygmunt, 43. Vetter Edmund, 44. Winiarz Marjan, 45. Władyczyn Antoni, 46. Wysocki Edward. — Między tymi uczniami dwaj złożyli całą opłatę, trzej pół opłaty, wszyscy inni przyjęci zostali bezpłatnie.

Lokal, w którym się mieści kolonia wakacyjna jest pod każdym względem odpowiedni; jest to obszerny budynek drewniany o 16 pokojach i wielkiej sali jadalnej; szerokie kryte kurytarze ciągną się wzdłuż całego budynku. W razie więc deszczu i niepogody, mają chłopcy podostatkiem miejsca do zabawy i do swobodnego ruchu. Kuchnię prowadzi tu we własnym zarządzie, wikt jest w skutek tego smaczny, zdrowy i względnie tani.

Zawdzięczamy to uprzejmości tutejszego leśniczego p. Landy, który zajął się zakontraktowaniem potrzebnych wiktuałów i umożliwił nam prowadzenie własnego menażu, co pod każdym względem na korzyść wypada.

Stan zdrowia chłopców jest wyborowy; wszyscy bez wyjątku są zdrowi, wszyscy ogorzeli, zyskali na siłach, a przedewszystkiem na humorze, na którym tu w ogóle nie zbywa, bo mały od rana do wieczora bezustannie się bawią najswobodniej i używają, w całej pełni rozkoszy wakacyjnych. Tuż przed budynkiem, w którym kolonia jest umieszczona, płynie górską rzeką Orawa, dopływ Oporu; dziatwa jednakże od kilku dni nie używa już kąpiele, ponieważ od ostatniego deszczu powietrze znacznie się ochłodziło. Za to używają sobie chłopcy spacerów do woli, a wywiczili się już w chodzeniu tak, że bez najmniejszego utrudzenia robią jednomyślny marsz, przyspiewując sobie do taktu wesole piosenki.

W dzień dżdżysty zbiera się wiara w obszernej sali jadalnej i bawi się w gry towarzyskie pod kierownictwem nanczycieli, którzy nieustanną opieką otaczają, młodzież ich pieczy powierzona. — Najulubieńszą grą na wolnym polu jest piłka, krokiet, strzelanie do celu z flubertów i spinanie się na tyczkach, w czym niektórzy już wielkiej nabyli wprawy. Za tydzień skończy się już trzytygodniowy sezon pierwszej serji, która 7 sierpnia wieczorem o 8ej przybędzie do Lwowa, następując miejscem serji drugiej, która 9 sierpnia rano o 7ej wyjeżdża ze Lwowa.

T. G.

KRONIKA.

Z życia autonomiznego. Znane są czytelnikom zajęcia w powiecie żydaczowskim, gdzie prywatnie do tego stopnia odgrywa rolę w sprawach publicznych, że jak się jeden z członków Rady powiatowej wyraził, tylko *nieodbywanie* posiedzeń Rady powiatowej może ochronić powiat od szkody. W polemice ztąd wyrókiej inny członek Rady powiatowej rzucił kalumnię na dwóch obywateli-kolegów swoich, a mianowicie na pp. Winnickiego i Pawlikowskiego, cośmy natychmiast skonstatowali. Z powodu tego oszczerstwa otrzymaliśmy wczoraj pismo następujące:

W *Kurjerze* z dnia 17. lipca b. r. umieszczonym został artykuł pod tytułem, „z życia autonomiznego“, zawierający zmyślane szczegóły, a rzucający niekorzystne światło na działalność naszą w Radzie powiatowej żydaczowskiej. Ponieważ nie jesteśmy stałymi abonamentami *Kurjera* i dopiero dzisiaj za pośrednictwem naszych przyjaciół, dowiedzieliśmy się o treści wspomnianego artykułu przestajemy na razie na zaprzeczeniu wszystkim tamże powołanym szczegółom, przyczem zaznaczamy, że wprowadziliśmy sprawę artykułem tym poruszoną na właściwą drogę sądową. Upraszając o umieszczenie powyższego oświadczenia, kreślimy się z prawdziwym szacunkiem *Kazimierz Winnicki, Stanisław Pawlikowski*.

Komisaryjaty dzielnic naszego miasta rozwijają niezwykle czynność i przedsiębiorą ogólną rewizję domów, aby rozporządzeniu, wydanemu przez Magistrat w kierunku utrzymania czystości w mieście, stało się zadość i żeby rozporządzenie to nie było martwą literą na papierze. Wierzmy w sprężystość pp. komisarzy dzielnic, którzy z pewnością nie będą się bawili w ciucinabkę z tymi, których ani widmo cholery, ani wzgląd na zdrowie i życie

własne i swoich dzieci nie może nakłonić do przestrzegania porządku. Szczególniejszą uwagę komisaryjatu dzielnic Żółkiewskiej zwracamy na najwięcej zaniechłone ulice jak: Rybia, Mosięzna, Czarna, Starozakonna, Gęsia, Bóznicza, Cybulua i Wesola. Magistrat winien zarządzić częstsze, a niżeli raz na tydzień, sprzątnięcie z tych ulic kup śmiecia, które składają się z buraków, ogórków zgnitych, śledzi zepsutych i kartofel, co wszystko razem szybkoemu podlega rozkładowi.

Ulica na Rurach robi bardzo sielankowe wrażenie, pomimo, że w porze letniej snuje się nią bardzo wiele doborowej publiczności dla zaczerpnięcia świeżego powietrza w pięknym ustroniu Kleina na Pohulance. Chodnik na tej ulicy sięga i to tylko z jednej strony, do tak zwanej „Szumanówki“ — dalej już prowadzi wiejska skromna drożyna, która po małym nawet deszczu zamienia się w błotną i zmusza publiczność do kołowania przez ulicę Zieloną. Oprócz tego nad brzegiem sławetnej naszej Pełtwi pasą się tam konie, krowy, i gęsi. Widocznie, że w ulicy na Rurach powyżej szkoły weterynarskiej nie mieszka żaden radny miasta, kiedy ta ulica w takim opuszczeniu. Mieszkańcy jej widocznie bardzo są oszczędni, gdyż dla zwolnienia się od kilkocentowej opłaty za zabranie śmiecia ze zbiorników przez wóz magistratualny, posługują się korytem Pełtwi, która jednakże rozmaitych szmat i nieczystości niezdolną jest zabrać z sobą i te w brzegu gnijąc, wydzielają szkodliwe wyziewy. Wyrzucają zaś śmiecie do Pełtwi mieszkańcy z pod Nr. 26, 31, 33, 27, 39, 54, 64 i 70.

Plantacje na Kręconych Słupach nie mają ani jednej ławki, przez co stają się zupełnie bezużytecznymi. Są one bowiem za małe do przechadzki, lecz gdyby umieszczono pod drzewami ławki przydałyby się jako bardzo pożądane miejsce chwilowego wypoczynku, po przejściu długiej i pozbawionej w zupełności cienia ulicy Halickiej. Spodziewamy się, że magistrat uzna potrzebę usunięcia tego braku, szczególnie, że umieszczenie kilku ławek nie narazi go na koszt zbyt wielki.

Nowe znaczki pocztowe są tak kruche, że przy najlżejszym zgięciu rozpadają się na kawałki. Rzecz prosta, że publiczność ustawicznie na tem traci.

Rocznica śmierci Teofila Wiśniowskiego (37a z rzędu) sprowadziła onegdaj na miejsce stracenia kilkaset młodzieży szkolnej i rękodzielniczej. Gdy zmrok zapadł, ustawiono i oświetlono transparent, tudzież wielki krzyż uwieczony kwiatami, i odśpiewano kilka pieśni narodowych, jakoto: „Z dymem pożarów“, „Boże coś Polskę“ i „Jeszcze Polska nie zginęła“. Późnym dopiero wieczorem wróciła młodzież do miasta.

W sklepie p. Hawranka wystawiono wczoraj portret dra Franciszka Smolki, malowany przez K. Schlegla, w r. 1849.

Nowe notaryjaty w Galicji. Ministerstwo spraw dliowości systemizowało w Galicji sześciu notariuszów, mianowicie: w okręgu samborskiego sądu obwodowego w Starej Soli i Podbużu, w okręgu przemyskiego sądu obwodowego w Baligródzie, Bukowsku i Lutowskich, nakoniec w okręgu sądu obwodowego złoczowskiego w Olesku.

Pan namiestnik Zaleski z rodziną udał się do Szwajcarii.

Z życia towarzyskiego. W dniu 25 b. m. wieczorem odbył się w Chrzanowie ślub p. Władysława Gubarzewskiego, adjunkta przy sądzie wyższym w Krakowie, z p. Marią Śliwińską, córką Pauliny z Grossów i Wiktora Śliwińskiego, komisarza Starostwa w Chrzanowie.

Wczoraj odbyły się zaręczyny pana Hilarego Karola Scarana, właściciela dóbr ziemskich na Węgrzech, z panną Antoniną Marią Gawłowską, córką Klementyny z Turońskich i Maciera, właścicieli dóbr ziemskich na Wołyniu. In gratiam tych zaręczyn będzie dany w niedzielę obiad na 60 osób w Krynicy, gdzie obecnie bawią państwo Turońscy.

Usunięcie się nasypu kolejowego. Skutkiem ulew w dniu 30. z m. usunął się kawał nasypu na drodze lwowsko-czeruiowieckiej, pomiędzy Jezupolem a Haliczem w pobliżu mostu nad Dniestrem. Z powodu tego onegdaj pociąg pospieszny zatrzymał się blisko pół godziny w Stanisławowie, następnie w Jezupolu, a ostatecznie przed Haliczem, gdzie przesunięto wagony przez miejsce uszkodzone. Pociąg pospieszny spóźnił się znacznie, przybył bowiem do Lwowa dopiero o godzinie 11 wieczorem. Zarząd kolejowy wziął się bezzwłocznie do naprawy nasypu.

Od dyrekcji kolei lwowsko-czerniowieckiej nie otrzymaliśmy o tym wypadku dotychczas żadnego wiadomości. Powyższą notatkę komunikuje nam jeden z pasażerów, który wyraża swoje zdziwienie skutkiem tego, że służba kolejowa na zapytania przerażonych pasażerów, nie raczyła poinformować publiczności o powodach chwilowej przeszkody. W takich razach lepiejby było zawiadomić o wypadku publiczność, która nie znając przyczyny puszcza wodze wybujałej fantazji i ztądto powstają różne bajki.

Ostatnie ulewę poczyniły szkody na całej linii pomiędzy Czerniowcami a Lwowem.

Mieszkańcy kamienicy l. 40 w rynku, nskarżają się na swego gospodarza, który lubując się w ciemnościach, nie przestrzega przepisów policyjnych nakazujących oświetlanie schodów. Dziwi nas, że dotychczas skąpstwo tego gospodarza w tym względzie było tolerowane.

Zwłoki dziecka nowonarodzonego znaleziono dnia wczorajszego na starem okopisku. Przez komisarjat II dzielnicy odesłano je do kostnicy szpitala żydowskiego.

Urodziny w wagonie. Marja Lisowska, ze Lwowa rodem, 23 lat licząca, sługa zostająca w obowiązku u p. B. H. oficjała pocztowego pod l. 10 Rynek, powracając pociągiem kolei Karola Ludwika do domu, powiła dziecię płci męskiej w wagonie 3 klasy, między Zimnowodą a Lwowem. Doradźnej pomocy udzielił jej dr. Tadeusz Krowiński, który jechał tym samym pociągiem.

Sprawozdanie lwowskiej komisji Towarzystwa opieki weteranów za miesiąc lipiec. Druga połowa subwencji sejmowej złr. 500, Władysław Papara 10, Stanisław Rozwadowski 5, przez delegata dra Maurycego Rosenstocka: własny datek 50, Bernard Rosenstock 50, dr. Henryk Jasiński 2, Alojzy Fedorowicz 2, Wincenty Malwa 2, przez delegata Wiktora Wiśniewskiego: Edward Radziejewski 15, Edward Paszkowski 5, ks. Lipiński 2, ks. Gruszkiewicz 1, za 5 egzemplarzy „konwersyj“ dar autora adwokata Majewskiego 5, ogółem wpłynęło 649 złr.

W miesiącu lipcu rozdano 32 weteranom zapomogi stałe w kwocie 269 złr., zaś 2 weteranom zapomogi jednorazowe w kwocie 20 złr. Walerjan Podlewski, przewodniczący. Dr. Bernard Goldman, skarbnik.

Wykaz XXVIII. Składek na rzeoz powodzią dotkniętych, które wpłynęły do kasy banku krajowego na ręce naczelnego dyrektora tegoż banku p. A. Wrotnowskiego:

Z listy Wgo Teofila Żurowskiego złr. 100, za pośred. dr. M. Madeyskiego, 3 składka z Izby adwokatów dr. Stanisław Krzyżanowski 5, dr. Gottlieb Henryk 2, ks. Mikołaj Costelewicz, składka paraf. w Niwicach 4, Książnicki z Becwirkowy 1:20, za pośred. ks. prałata Pełesza gr. kat. parafia uspeńska we Lwowie, składka podczas nabożeństwa 31:30, Bractwo męskie 5, żeńskie 5, ks. kanonik Pawlikow 4, ks. Rayterowski 2, ks. Jarymowicz 1, ks. proboszcz z Horodnicy 5. — Razem 53:30.

Ogółem do dnia 1. b. m. wpłynęło do kasy Banku krajowego 48,102 złr. 47 ct.

Urota na cześć Domeyki. Dnia 30 z. m. wieczorem odbyła się w Krakowie w wielkiej sali na strzelnicy uczta na cześć Ignacego Domeyki, która pomimo wyjazdu wielu osób, bawiących u wód i na villegiaturach, zgromadziła kilkadziesiąt uczestników. Ks. biskup krakowski zaszczylił ucztę swą obecnością, niemniej delegat namiestnictwa hr. Badeni, prezydent miasta dr. Weigel, JE. pan Paweł Popiel i t. d.; głównego kontyngensa dostarczyli profesorowie Uniwersytetu i członkowie Akademii Umiejętności, którzy jeszcze nie poróżniali się na wakacje, oraz lekarze i przyrodnicy krakowscy. Toast na cześć Domeyki wniósł pan Paweł Popiel, podnosząc zalety nmysłu i charakteru solenizanta. „Czy jako żołnierz, czy jako mąż stanu, czy wiesz czy uczony, zasługuje się wysoce Ojczyźnie każdy, kto pracą i zdolnością swą okrywa cziąg imię polskie wobec zagranicy i świata. Tak ty, tyśiąc mil od Polski dla Polski przeciw pracowałeś. Okryty sławą, otoczony rodziną, przyjaciółmi, wielbicielami, i dostatkiem; nie brakowało ci niczego prócz... powietrza polskiego i ziemi ojczystej, którą wracasz ucałować przed śmiercią. Dłuższe to i głęboko pomyślane przemówienie, w którym znalazł też miejsce piękny zwrot do religijnych przekonań Domeyki, wywołało silne wrażenie na wszystkich słuchaczach, a Domeyko zaledwie mogąc opanować wzruszenie, odpowiedział na nie

ze znaną swoją skromnością, wymagając się od pochwał za pracę, którą uważa za spełnienie prostego obowiązku i kładąc nacisk na to, że przyjechał oglądać groby przodków i królów, płakać nad dawną ojczyzną świętością, a zastał, ruch, życie, zastępy młodych pracowników i młode serca w około niego gorąco bijące. Dziękując za przyjęcie, które mu „sprawiło rozkosz, jakiej w życiu nigdy nie doznał“ wniósł toast na cześć ducha polskiego.

Przemówienie Domeyki odznaczało się ogniem i energią młodzieńczą obok głębokości myśli, która tylko doświadczeniem długiego i pełnego zasnęg żywota się nabywa — nadto zaś uderzyło wykwintną a widocznie improwizowaną formą polszczyzny, której nam uczyć się od przybyśza z drugiej półkuli po 50 latach emigracji.

Wśród wesołej rozmowy i ożywionych opowiadań o przeszłości i teraźniejszości, zeszło prędko parę godzin i zaledwo przed jedenastą rozeszli się biesiadnicy, wynosząc w sercu podniosły nastrój i piękne wspomnienie.

† Stefania Strzeleoka, wdowa po wice-prezydencie miasta Krakowa, zmarła tamże dnia 30. z m. przeżywszy lat 49.

Aleksander Koźmian, obywatel ziemski, b. oficer wojsk polskich, zmarł w dniu 21. b. m. w Gałęzowie, w powiecie Lubelskim, przeżywszy lat 74.

W Zakopanem gości przebywa obecnie 452, między innymi lekarz dr. Baranowski, dr. Brodowski, dr. Chalubiński z Warszawy; profesorowie Uniwersytetu: dr. Węclewski i dr. Hirschberg ze Lwowa, oraz dr. Wrześniowski z Warszawy, dalej redaktor *Germanji* Falkenberg, który się wpisał do Towarzystwa Tatrzańskiego (obecnie opuścił już Zakopane); redaktor Kenig z Warszawy; adwokaci: Dr. W. Markiewicz, dr. Machalski z Krakowa; z obywatelstwa: Książ Julian Puzyna z Narola, pan S. Padlewski z Złoczowskiego; artyści-muzycy pp. Górski i Paderewski.

Aliance Israelite. Filia tego stowarzyszenia w Wyznicy dobrowolnie rozwiązała się — dla braku członków.

W Jakobenach na Bukowinie zmarł temi dniami nrzędnik kopalni tamtejszej Rakwicz, brat radcy najwyższego trybunału sądowego w Wiedniu, Leona Rakwicza.

Nowy rodzaj oszustwa. *Gaz. Polska* w Czerniowcach pisze: Od dłuższego czasu wałęsał się po mieście przyzwyczajony do zian i weale inteligentnie się prezentujący dżentelman, pod nazwiskiem Ernesta Klein. Jegomość ten rekomenduje się w domach katolickich, jako żyd, który pragnie przejść na łono wiary katolickiej, przygotowuje się do chrztu u jakiegoś księdza i prosi o pomoc materialną, gdyż dawniejsi jego współwyznawcy ogołocili go ze wszystkiego, a nadto i obecnie jeszcze strasznie go prześladowają. W ten sposób wyłudził on zapomogę w wielu domach polskich, a nawet niektórych przez dłuższy czas dawali mu bezpłatne obiady. Razu pewnego jeden z takich dobroczyńców powziął podejrzenie i polecił p. Kleinowi, by przyniósł mu poświadczenie pobieranej nauki od owego księdza. Na takie dictum pobożny aspirant katolicyzmu ulotnił się, a dalsze dochodzenie wykazało, iż w rzeczywistości u żadnego z tutejszych księży do chrztu się nie przygotowywał. Zdemaskowany w kołach katolickich pan ten rozpoczął ten sam proceder w domach ewangelików, powołując się już na jakiegoś pastora, który go przygotowuje do przejścia z żydowizmu na protestantyzm. Tu jednak sprawa wydała się rychło, a p. Klein straciwszy teren działania w Czerniowcach, wyjechał w tych dniach do Radowic, zapewne, by tam próbować szczęścia u łatwowiernych.

Z zazdrości. Właścicielka domu i szynkarka we Wiedniu Anna Brandstaetter, ma lat 50, a jej kochanek Albert Kohlruss lat 20. Widocznie jednak pani Anna jednocy w sobie wdzięki trzech dziewcząt po lat 17, kiedy dwudziestoletni Kohlruss taką ku niej rozgorzał miłością, że aż — podejrzewając ją o niewiarę — wszedł dnia 29go z. m. do jej mieszkania i nie mówiąc ani słowa, strzelił do niej dwa razy z rewolweru. Widząc ją upadającą, Kohlruss zwrócił broń przeciw sobie samemu, zranił się ciężko w skroń, a następnie porwałszy nóż ze stołu, pchnął się nim w brzuch. Rana Anny Brandstaetter nie jest śmiertelną, natomiast Kohlruss dogorywa.

Płodność świni. Pewien obywatel w Poznaniu, sprowadził przed 7 laty świnię indyjskiego pochodzenia, która do tego czasu zrodziła 251 żywych a 57 martwych prosiąt.

Trzęsienie ziemi. Ze Stambułu donoszą, iż półwysep Cyzicus od niejakiego czasu doznaje codziennie o tej samej godzinie wstrząśnień podziemnych, które czuć się dają wszędzie równocześnie. Ludność w przewidywaniu groźniejszej katastrofy, tłumnie ucieka.

Wiedeń 31. lipca. Ministerjum sprawiedliwości w skutek żądania władz rosyjskich, zezwoliło na wydanie Jana Adolfa Juszczyńskiego (znajdującego się w areszcie tut. sądu krajowego), obwinionego o udział w morderstwie połączonym z rabunkiem dokonany pod Odessą.

Pożywność piwa. Wiadomo jest, że kwas fosforowy odgrywa w pożywieniu bardzo ważną rolę. Mianowicie w połączeniu z wapnem, jako fosforan wapniowy, niezbędny jest do regeneracji kości. Otóż profesor August Vogel obliczył, że każdy litr piwa bawarskiego zawiera 0.5 do 0.9 gramów kwasu fosforowego. Zważywszy, że w kilogramie mięsa znajduje się tegoż kwasu 4 gramy, zaś w kilogramie chleba żytniego 2.5 grama, łatwo obliczyć, że pożywność 1 litra piwa o przeciętnej zawartości 0.6 grm. kwasu fosforowego odpowiada w tym względzie pożywności 15 deka mięsa, a 19 dekagr. chleba żytniego.

Badanie Afryki. Wyprawa afrykańska londyńskiego towarzystwa geograficznego wysłana do kraju Masai w wschodniej Afryce, powróciła dnia 20 zm. do Londynu. Przywódca ekspedycji Józef Thomson ogłosił wynik wyprawy, który jest nadzwyczaj doniosłym.

Thomson odkrył przedewszystkiem podwójne pasma gór, które przecinają tę część Afryki; znajdują się tam góry wysokości 14,000 stóp. Po obu stronach ciągną się jeszcze wyższe śniegiem pokryte góry Kenia i Kilimangaro, które zamykają basen, w którym o ile się zdaje leżą jeziora Naiwasch, Bahringo i Tamburu.

Tomson odfotografował górę Kenia, jakoteż kilka wygasłych wulkanów.

Stowarzyszenie wegetarianów w Berlinie ogłosiło odezwę do wszystkich innych anstrjackich i niemieckich stowarzyszeń wegetarianów, ażeby ustanowiły wędrownych mowców dla propagowania wegetarianizmu. Stowarzyszenie wiedeńskie ustanowiło już takiego mowcę z płacą 900 zł. rocznie.

Chorym mułom w południowej Afryce dają właściciele, miasto wszelkich innych leków, cygara do palenia. Jeżeli muł z zbutwiałego pożywienia zachoruje, ukrecają cygaro ze szmat, wkładają mu takowe do jednej dziurki od nosa, równocześnie zatykając drugą, jakoteż i pysk. W ten sposób muł oddychając musi cygaro palić, a to go niezawodnie wyleczy.

Giuseppe Verdi urodził się o cały rok pierwiej jak sam mniemał. Niedawno tema znaleziono bowiem metrykę jego, z której wynika, że Verdi urodził się 10 października 1813 a nie jakdotychczas mniemano 1814 roku. Nadto otrzymał on na chrzcie oprócz znanego imienia Giuseppe jeszcze dwa imiona mianowicie Franciszek-Fortunat.

W konserwatorium paryskim publiczność przy rozdzielaniu nagród szkoły artystów dramatycznych, ujęła się za jednym z uczniów, który nie został nagrodzony. Powstał hałas i pisk nie do opisania, dopiero wymowie sędziwego kompozyty pana Thomasa udało się przywrócić porządek.

Podlewanie ogrodów w Villafalletto w prowincji Cuneo odbywa się w osobliwszy sposób. Oto ogrody połączone są za pomocą rur z rezerwuarem wodnym i każdy właściciel abonuje u przedsiębiorcy tych wodociągów pewną ilość wody. Zrana otwierają wodociągi i cały ogród znajduje się pizez kilka minut zupełnie pod wodą. Po upływie tych kilku minut zamyka się wodociąg i ogród został na cały dzień dostatecznie odświeżony. Cała ta okolica słynie z produkcji najpiękniejszych jarzyn.

Petersburg, 27 lipca. Wypadek spłonecia wagonu bagażowego na kolei petersbursko-warszawskiej, o którym donieśliśmy, nie zdarzył się na dystansie Warszawa-Petersburg, tylko na odcieku idącej od granicy pruskiej między Kownem a Wilnem, gdzie pociąg pospieszny zagraniczny łączy się z pociągiem pospiesznym warszawskim. W spalonym wagonie znajdowała się między innymi garderoba teatralna, jadącej do Petersburga „divy“ operetkowej, francuski Vaillant; garderoba ta warta do 25,000 franków spaliła się całkowicie, o ile przedtem nie uległa jakiej manipulacji, bo istniejące podejrzenie, że pożar był umyślny. O sprawie dotąd nie słychać.

Smierć nagrodą wygranego zakładu. W Budapeszcie założył się djurnista Kuhlberger ze znajomym, że zje od razu 8 porcji lodów. Wistocie zjadł je, lecz jeszcze tego samego dnia zachorował a następnie w szpitalu świętego Rocha życie zakończył.

Niezwykła ilość niedźwiedzi włóczy się po lasach węgierskich. W okolicy miasta Mereny zastrzelił niedawno pewien myśliwy 5-letniego niedźwiedzia, ważącego 105 kilogramów. We wsi Ozik Madaras ubili włóścianie parę młodych niedźwiedzi, a w Szent-Kiraly porwał niedźwiedź kilka sztuk bydła z pastwiska.

Dziennikarstwo w Austrii. Według sprawozdania ministerstwa skarbu wydano w Austrii w 1883 r. dzienników politycznych 110,363.488 egzemplarzy (o 1,575.414 więcej niż w roku 1882), między temi w Galicji 2,976.809 egzemplarzy. Zagranicznych dzienników politycznych sprzedano 1,695.671 egzemplarzy (o 139.485 więcej niż w r. 1882), z tego w Galicji 105.776.

Cholera. Niemieckie dzienniki radzą sobie z braku innych wiadomości przesadnymi doniesieniami o cholery, której w rzeczywistości już prawie niema. Wolno wprawdzie w sezonie ogórkowym pisać o wężu morskim, o gradzie wielkości cielecia i tym podobnych „prawdziwych” rzeczach, nie wolno jednak karmić czytelników obrazami grozy i nieszczęścia, które istnieją tylko w fantazji niesumiennych reporterów. Taki obraz podała *Neue fr. Presse* z Marsylii. Kto naiwny przeczyta ten artykuł to przyjdzie do przekonania, że w Marsylii już nie wszyscy mieszkańcy wymarli, ale że wymarło ich przynajmniej dwa razy tyle. Inny znów sposób alarmowania publiczności polega na podawaniu coraz to z innych miast i krajów wieści o poszczególnych wypadkach cholery nostras. Z kolei zfabrykowano już w ten sposób cholere w Temeszwazrze, Wiedniu, Krakowie, Petersburgu i Charkowie, a przecież wiadomą jest rzeczą, że cholera nostras czyli po prostu choleryna zdarza się rok rocznie o tej porze nie dając najmniejszego powodu do alarmu. Tak samo jak nie podaje się wypadków śmierci na suchoty lub tyfus do wiadomości całej Europy, tak samo i choleryna nie kwalifikuje się bynajmniej do telegramów dziennikarskich. Czytający taki telegram domyśla się, że po za tem doniesieniem kryje się prawdziwa, najokropniejsza cholera — i o to zdaje się niemieckim dziennikom idzie.

Ciemnota husycka. Z Szwajcarii donoszą: Żydom wytoczono proces w Aarwangen o dręczenie zwierząt przy zabijaniu ich rytualnem przez rzekaków. Ztąd powstał spór o przekonania, a rabin Nathan z Bazylei oświadczył, że żydzi rytuałem przepisane zabijanie zwierząt uważają za obrzęd religijny, a wszelki rządowy nakaz zmiany będzie uważany przez nich za naruszenie wolności religijnej.

Ze statystyki małżeńskiej. We Francji zmarł pewien dziwak, który pozostawił najdokładniejszy spis całusów, które wymienił ze swoją żoną podczas 25-letniego pożycia. Liczba całusów w pierwszym roku dochodzi do 36.000 czyli okło 100 na dzień. W drugim roku spada nagle na czwartą część i w tej liczbie tj. po 20 dziennie trzyma się lat 3. Następnie spada na 15, 10 itd. a po ośmiu latach wynosi już regularnie dziennie tylko dwa — zdaje się po jednemu na dzień dobry i dobra noc.

35 milionów piastrow sprzeniewierzył nadworny architekt sultański Serkis Bey Bellian — poczem drapnął do Paryża. Sąd skazał go in contumaciam na pięcioletnie więzienie i zwrot skradzionej sumy, sultan jednak osobiście darował mu karę i pieniądze byle napewrót powrócił do Stambułu.

Filantropja niepewna. *Kurjer Codzienny* powiada: Przy sprzedaży wydawnictwa „Na pomoc” przez ulicznych kolporterów, zdarzają się dość często zabawne sceny.

— Niech pan kupi „Na pomoc” — naprasza się naprzykład chłopiec jakimś prowincjonalistycznie miękkim sercem a pełnej kieszeni — to dla biednych powodziań, co kawałka chleba nie mają...

— A ile kosztuje?

— Pół rubelka, jasnie panie... tylko pół rubelka!...

— Dla tych biedaków warto dać więcej — masz ta chłopczyno rubla! I rzuci 50 kopiejek nadatku kolporterowi, który w kilka minut później zaciąga się „papieruszem i zalewa się „piwonją” — za zdrowie nieszczęśliwych powodziań.

Raport policyjny. Skradziono: Pani F. L. ul. Żółkiewska Nr. 121 pugilares z kwotą 4 zł. 50 ct. Pani W. P. ul. Czarneckiego Nr. 4 płaszczyk granatowy wart. 20 zł. Panu Z. D. srebrny zegarek podwójnie kryty remontoir bez łańcuszka wart. 22 zł. i Eslerze E. ul. Bożnicza Nr. 11 kwotę 58 zł., binde perłową wart. 40 zł. i książeczkę kasy oszczędności na 40 zł. Znalezione przed 4-ma tygodniami na Pohulance złoty pierścionek z brylantami, czarny jedwabny parasol, książkę oprawną do modlenia, chustkę tybeńską w kwiaty. Zakwestjonowano srebrny zegarek podwójnie kryty z takimże łańcuszkiem.

Zabawy publiczne. Zapowiedziana wycieczka Stow. „Gwiazda” odbędzie się w niedzielę dnia 3 sierpnia r. b. w lasu Lonszanówka (Kaiserwald) z niezmiennym programem.

Rada m. Lwowa na czwartkowym posiedzeniu uchwaliła kredyt 120 gld. miesięcznie na kontrole czystości po domach, a na wypadek cholery 10.000 gld. do dyspozycji prezydenta. Ponowiono przy tej sposobności wnioski o wykupno młynów na Zamarstynowie, tamujących odpływ Pełty, tudzież smrodliwy wywóz kału z cytadeli, który codzień okolo godz. 11 wieczorem zatrzuwa powietrze w całej okolicy. Jedna i druga sprawa pozostaje w zawieszeniu. Na transport odchodów cytadelnych byłby jeden sposób: desinfekcjonowanie należyte na miejscu lub wywóz w umyślnych, hermetycznie urządzonych aparatach spółki p. Krogólskiego, i jeżeli namiestnictwo wywiera nacisk na gminę, to powinno wywrzeć w tym kierunku także nacisk na władzę wojskową. Powzięto ważną uchwałę, że od 1 stycznia r. 1885 wywóz śmiecia z domów prywatnych ma się odbywać kosztem gminy za pokryciem budżetowym. — Na urządzenie wygodnej drogi do parku stryjskiego darował p. Rutkowski 106 sążni kwadr. gruntu, co przyjęto z uznaniem. Potem toczyła się bezowocna rozprawa nad kwestją skasowania żwirówki w ogrodzie miejskim, i niedokończono jej dla braku kompletu. Następne posiedzenie w poniedziałek.

Teatr, literatura i sztuka.

Artysta dramatyczny Gustaw Fischer urządza dziś (w sobotę d. 2. b. m.) w kasynie mieszczańskim trzeci wieczorek z przedstawieniem wybornych swych typów humorystycznych.

Ogniem i mieczem. Pod tym tytułem nakładem księgarni p. K. Bartoszewicza opuściła świeżo prasę odbitka kroniki humorystycznej z *Przeglądu lit. art.* Jestto w dowcipne strofy ujęta opowieść o ostatnich wyborach do Rady miejskiej w Krakowie.

Telegramy „Kurjera Lwowskiego”

Żydaczów 1. sierpnia. Wczoraj ukonstytuowała się nowo wybrana rada powiatowa Żydaczowska: Prezesem wybrany p. Józef Wernicki, zastępcą ksiądz Bazyli Łopatynski, proboszcz gr. kat. z Rozdołu, członkami wydziału: Edmund hr. Dzieduszycki, Opolski, ksiądz Hoszowski, Korecki i Gołkowski.

(L) Brzeżany 31. lipca. Od rana przybiera woda gwałtownie w stawach na Złotej Lipie położonych. W Ormaniu, Buszczu, Druszczowie, Hinowicach znaczne spustoszenia. Od 4-tej po południu wezbrał staw brzeżański do wysokości groźnej. Dotąd (t. j. do 8 godziny wieczorem) wzbiera woda ciągle, mimo, że służy pootwierane. Jeszcze 1/4 metra przybytku, a most na drodze krajowej do Złoczowa będzie zerwany. Przedmieście Adamówka w części już pod wodą.

(Do namiestnictwa nadeszła z Brzeżan następująca wiadomość: Według otrzymanych wiadomości, grobla stawowa w Uznaniu przetrwała. W Pomorzanach przetrwały chmury. Woda w brzeżańskim stawie od godziny 4 po południu głośnie przybiera. Gościniec rządowy ku Podhajcom i krajowy do Tarnopola zagrożony. Wszelkie środki o-

strożności przez c. k. starostwo na razie zarządzone. Jednocześnie donoszą z Konkolnik: Wczoraj wieczór okolo godziny wpół do 9, prawdopodobnie w skutek przzerwiania chmury, powstała nadzwyczajna powódź. Gminy Bybło, Zagórze konkolnickie, Konkolniki, Słoboda konkolnicka, Meducha, Międzyhorce, Siemikowce, Tustan ucierpiałły pierwsze więcej, drugie mniej. Komunikacja przzerwiana. Poczta Halicz-Bołszowce, Konkolniki - Horozankę dziś nie kursuje.)

(J) Wiedeń 1 sierpnia. Dziś zrana umarł tu słynny dramaturg niemiecki Henryk Laube. Dzienniki wieczorne poświęcają mu obszerne nekrologi.

(J) Wiedeń 1 sierpnia. Wystąpienie niemieckich delegatów z rady kultury królestwa Czech uważają dzienniki za fakt wielkiej doniosłości.

Wiadomości polityczne.

Warszawa 1 sierpnia. Rozporządzenie rządu poleca zarządom kolei zbierać dokładne notatki o nazwisku, stanie, narodowości i zamieszkanu oddawców pakunków i adresatów.

Wiedeń 31 lipca. *Fremdenblatt* dzisiejszy oświadcza kategorycznie, że reforma Bazylianów w Galicji odbyła się zupełnie poprawnie w duchu kościelnym i austriackim. Z powodu propagandy szyszmatycznej powierzył papież kierownictwo nowicjatu w Dobromilu Jezuitom, a przez to ani reguła, ani posiadłości, ani godność Bazylianów nie doznały ujmy. Wykłady odbywają się w języku ruskim i łacińskim. Zreformowani Bazylianie obejmą Ławrów i Buczacz. Jezuiti pełnią misję, która się skończy po osiągnięciu pomyślnego rezultatu. Jestto sprawa czysto kościelna, a nie narodowościowa, jakkolwiek przez to rosyjska polityczno-religijna propaganda doznała silnej zapory. — Głos ten półurzędowego pisma można uważać za odpowiedź na postanowienia wiecu ruskiego we Lwowie.

Wiedeń, 1. sierpnia. Cesarz wyjechał 1. bm. z Ischl na łowy nad Langbathsee i zabawi tam 4 lub 5 dni; 18 bm. przybędzie tutaj a 20 odbędzie inspekcję w obozie w Bruck, a ztąd ruszy na manewry do Węgier i na manewry nad dolną Morawą. Wszystkie te manewry zajmą dni 24.

Według *Pol. Cor.*, ludność w Sofji powitała ogromnie serdecznie ks. Aleksandra. — To samo pismo donosi, że Schlötzer przed urlopem dawał dla Jacobiniego obiad, na którym był także obecny zastępca tego ostatniego, msgr Mocenni i msgr Palotti. Stosunek kurji do rządu pruskiego ma być nader serdeczny i rokowania mogą pójść pomyślnie.

Polit. Corr. donosi, że cesarzowiczostwo austriackie mają z końcem września na krótki czas odwiedzić królestwo rumuńskie w Sinai. Z Wiednia pojedą tam wprost, a z powrotem zatrzymają się w dobrach erarjalnych Görgel na polowaniu na niedźwiedzie.

Praga 1 sierpnia. Posiedzenie Rady kultury krajowej. Prezes ks. Karol Schwarzenberg zagaja zebranie przyjętą entuzjastycznymi oklaskami mową, w której określając zadanie Rady, podniósł konieczność ścisłego związku z towarzystwami rolniczymi, tudzież wzajemnego zaufania i jednoci. Następnie odczytał deklarację 26 delegatów niemieckich, iż występują z Rady, i zbił ją jako nieuzasadnioną rzeczowo. Zebranie przeszło nad tą deklaracją jednogłośnie do porządku dziennego. Prośbę niemieckiego związku szumawskiego (Böhmerwald) o reprezentację w Radzie kulturowej, zatwierdzono. Następnie uchwaliła Rada zaprowadzenie obowiązkowej asekuracji bydła, zmieniła statut krajowego banku hipotecznego i przystąpiła do rozprawy nad biurem kulturowo-technicznym.

Zagrzeb 31 lipca. „Sloboda”, organ stronnictwa Staresewica, stawia wniosek, aby studentów regelowanych, w skutek ostatnich zajęć wysłać na koszt narodu do jednego z rosyjskich uniwersytetów i że koszta z tem połączone mogłyby pokryć na drodze dobrowolnych składek.

POCIĄGI KOLEJOWE.

Od 20 maja 1884. podług zegaru lwowskiego.

Odchodzą z Lwowa:

Do KRAKOWA: o godzinie 10 min. 46 wieczorem pociąg pospieszny, o godz. 4 min. 5 rano pociąg osobowy, o godz. 1 min. 7 w południe pociąg kurjerski, o godz. 5 min. 3 popoł. pociąg mieszany.

Do PODWOŁOCZYSK: z dworca Podzamcze o godzinie 6 min. 6 rano pociąg pospieszny, o godz. 12 min. 57 po południu i o godz. 10 min. 57 wieczór pociąg mieszany.

Do PODWOŁOCZYSK: z głównego dworca o godz. 5 min. 56 rano pociąg pospieszny, o godz. 5 min. 42 po poł. pociąg kurjerski, o godz. 12 min. 21 po poł. i o godz. 10 min. 27 wieczór pociąg mieszany.

Do CZERNIOWIEC: o godz. 6 min. 30 rano pociąg pospieszny, o godzinie 12 min. 15 po południu i o godzinie 11 min. 10 w nocy pociąg mieszany.

Do STANISŁAWOWA na Stryj, rano godz. 7 min. 5 pociąg mieszany, wieczór o godz. 7 min. 10 pociąg omnibusowy i o godz. 1 min. 25 po poł. pociąg lokalny Lwów-Stryj.

Przychodzą do Lwowa:

Z PODWOŁOCZYSK: na dworzec Podzamcze o godz. 10 min. 13 wieczór pociąg pospieszny, o godz. 2 min. 28 rano i o godz. 3 min. 42 po południu pociąg mieszany.

Z CZERNIOWIEC: o godz. 10 min. 6 wieczór pociąg pospieszny, o godz. 3 min. 35 rano i o godz. 3 min. 52 po poł. pociąg mieszany.

Z PODWOŁOCZYSK: na dworzec główny lwowski o godzinie 10 min. 26 wieczór pociąg pospieszny, o godz. 12 min. 57 w południu pociąg kurjerski, o godz. 3 min. 5 rano i o godz. 4 min. 10 po południu pociąg mieszany.

Ze STANISŁAWOWA: na Stryj, rano o godz. 8 min. 20 pociąg omnibusowy, wieczorem o godz. 8 min. 32 pociąg mieszany i o godz. 10 min. 56 przed poł. pociąg lokalny Lwów-Stryj.

Z KRAKOWA: o godz. 5 min. 36 rano pociąg pospieszny, o godzinie 5 min. 23 po poł. pociąg kurjerski, o godz. 9 min. 27 wieczór pociąg osobowy, o godz. 11 min. 53 przed południem pociąg mieszany.

Nieomylnie!

Napowrót otrzyma pieniądze natychmiast każdy, komu mój, pewnie działający lek

Roborantium

(środek wytwarzający broń)

był bezskuteczny. Równie na pewno skutkującym jest ten lek przy łysinie, wypadaniu, wytwarzaniu się łupieżu i posiwieniu włosów. Za skutek po kilkakrotnym silnym natarciu poręcza się. — Roborantium używano także z najlepszym skutkiem u osób mających słabą pamięć lub cierpiących na bole głowy. — Rozsyłka w oryg. fiaskach po 1 złr. 50 ct. i w próbnym fiaskach po 1 złr. u J. Grolicha w Bernie (w Morawii).

Składy w następujących aptekach: we Lwowie u Zygma. Rukera; w Krakowie u W. Redyka; w Kołomyjach u E. Stenzla; w Tarnopolu u F. Jamrugiewicza; w Żywcu u Marji Pawluskiewicz.

N. B. W powyższych składach można także nabyć Grolicha „Karpacka woda do ust,“ radykalny środek przeciw każdemu bólowi zębów, usuwa nieprzyjemny oddech i jest niezbędnie potrzebna do otrzymania i zachowania czystych zębów. Flakon 60 ct. (81)

Żadne oszustwo!

Zmiana lokalu!

Pokój do śniadań

WŁAD. JÜRGENSA

dotychczas przy ul. Krakowskiej

przeniósł się z dniem 26. lipca b. r.

naprzeciw do domu

pani SCHUBUTH

pod liczbę 6.

Zmiana lokalu!

Ces. król. uprzyw. galicyj.

AKCYJNY

BANK HIPOTECZNY

wydaje we Lwowie i przez filje w Krakowie, Czerniowcach i Tarnopolu

ASYGNATY KASOWE

4 procentowe płatne w 30 dni po wypowiedzeniu.

4 1/2 „ „ „ 60 „ „ „

Lwów 7 Stycznia 1884.

(19)

Dyrekcja.

DO DESINFIEKCJI.

Kwas karbolowy w krystalach

Kwas karbolowy w płynie

Wapno karbolowe

Wapno chlorowe

Proszek desinfekcyjny

Witriol żelaza

Dwusiarczan wapienny

(Doppelt schwefligsaurer Kalk)

jak również:

Proszek na owady

Proszek na mole

Tynktura na owady

Kamforę i pieprz biały

Naftalinę

polecają

hurtownie i detalicznie

Hübner i Hanke

we Lwowie.

(324)

KAROL BALLABAN

Pod złotym kugłem we Lwowie

poleca

Opłacone [franco] do każdej stacji pocztowej w Galicji.

KAWY

5 kilo Rio	zł. 6 ct. 40
5 „ Santos	„ 6 „ 80
5 „ Colomba	„ 7 „ 20
5 „ Portoriko	„ 8 „ —
5 „ Laguayra	„ 8 „ 80
5 „ Ceylon drobniejsza	„ 9 „ 20
5 „ Ceylon średnia	„ 10 „ —
5 „ Ceylon duża najprze- dniejsza	„ 10 „ 40
5 „ Złotej Jawy	„ 10 „ 40
5 „ Ceylon perłowej	„ 10 „ 40
5 „ Mokki arabskiej	„ 10 „ —

Chińsko-rosyjska herbata.

Morszyn

Zakład kąpielowy, solankowo-borowinowy i hydroterapeutyczny,

wzięty w dzierżawę przez podpisanego od Towarzystwa lekarzy galicyjskich, odnowiony i na święto otwarty jest od 20 maja. Kąpiele solankowe i borowinowe, hydroterapia, leczenie klimatyczne i dietetyczne. Mieszkania suche, piękne, umeblowane, łazienki opalne osobne dla mężczyzn i kobiet, — sala do zabaw z fortepianem, kręgielnia i gimnastyka i pyszny park szpilkowy do przechadzek.

Kuchnia dla gości kąpielowych we własnym zarządzie; restauracji publicznej Zakład nie posiada. Przyjęcie za porozumieniem listow. tylko leczących się. — Ceny umiarkowane. Stacja kolei Albrechta, poczta i telegraf w miejscu. Bliższych objaśnień udziela.

Dr. Aleksander Medwey

lekarz i kierownik Zakładu.

[287]

COGNAC

(koniak) kuracyjny

firmy: Meukow & Comp.

60to letni vieux brandy	zł. 2-50 fl.
100to „ „ „	„ 3-— „
120to „ fine brandy	„ 3-50 „
150to „ Carte d'or	„ 4-— „

firmy: Salignae & Comp.

150to letni „* extrafine	zł. 4-— fl.
20to „ Medaille d'or	„ 5-— „
Koniak styryjski, dobry	„ 1-20 „

(73) poleca handel

St. Markiewiczza

we Lwowie, w Rynku 1. 42.

Ja Wilhelmina Rix

oświadczam niniejszem publicznie, że jako wdowa po ś. p. Drze. A. Rix, jestem wyłącznie jedyną wytwórczynią prawdziwej a nie fałszowanej oryginalnej pasty, Pompadour. Ta znana w całym świecie pasta i od lat stu tylko w największych kołach rozpowszechniona, usuwa pod gwarancją: opalenia słoneczne, plamy wątrobiane, piegi, ostudy, zajądły, czerwoność nosa i rąk, dzioby ospowe, szczególnie wszelkie nieczystości twarzy. Różnorodne świadectwa znakomitych profesorów pod względem dobroci i nieszkodliwości tej pasty są w dysstylarni do przejrzania. Udziela ona skórze świeżość i miękkość aksamienną, gładzi i chroni od zmarszczek aż do najpóźniejszego wieku. Pasta ta w języku ludowym cudowną pastą nazwana ubóstwiana jest prawie przez damy wiedeńskie, skutek bowiem jest zadziwiający. Cena pakietu opieczowanego wraz z przepisem 1.50 ct. Przestrzega się przed fałszykatami bez pieczęci i podpisu Dra. Rixa.

Wilhelmina Rix wdowa po lekarzu

Wien, Stadt, Adlergasse 12. w domu własnym, I schody i piętro. — Miejsca sprzedaży w Galicji i Bukowinie:

CZERNIOWCE: apteka p. Krzyżanowskiego „pod Gwiazdą“.

PRZEMYŚL: apteka p. Al. Mańkowskiego.

SAMBOR: apteka p. Aleksiewicza.

STANISŁAWÓW: aptka p. A. BEILL.

Zygm. Wasilkowski

Agent warszawskiego przedsiębiorstwa asfaltowego.

Najdawniej, bo od lat 12 pracujący w tym zawodzie w Galicji stale w Krakowie zamieszkały (ul. Szlak 1. 20) ma zaszczyt uwiadomić WPanów inżynierów, architektów, budowniczych i PT. właścicieli domów, że z dniem 1 lipca b. r. urządził we Lwowie stały skład materiałów i narzędzi potrzebnych do robót asfaltowych i podejmuje się takowy h. a mianowicie asfaltowania sieni, podwórców, karytarzy, podestów, kuchni, chodników i t. p. po cenach jak najprzystępniejszych, rzecząc długoletnią praktyką za szybkie i dokładne wykonanie powierzonych mu robót.

Wszelkie zamówienia przyjmuje listownie [w KRAKOWIE ul. Szlak] i najdalej w ciągu tygodnia po otrzymaniu zamówienia, może rozpocząć powierzoną mu robotę.

Obecnie przybywszy dla wykonania robót asfaltowych w szkole św. Anny we Lwowie, mieszka w hotelu Krakowskim i codziennie od godziny 1 do 4 po południu przyjmuje wszelkie zamówienia. (341)

ZAKOPANE

[335]

„Pocóż śladem ubitym ścigać rzeszę płochą?
„Wszak i dla nas natura nie była macochą!
(Wężyk).

Zakład przyrodolecznicy Dra Piaseckiego na Klemensówce

został obecnie rozszerzony i rozporządza zawsze dostateczną ilością gościnnych pokoi z urządzeniem i pościelą dla pomieszczenia zgłaszających się do kuracji. Prospekt i cennik wysyła się gratis na żądanie.

Wódki i Rozolisy

wyrobu ces. król. uprzyw. Rafinerji Spirytusu,

Fabryki Rumu, Likierów i Octu

JULIUSZA MIKOLASCHA

we Lwowie

a mianowicie:

„Narodówka, Dziennik, Szezutek i Djabeł“

pomimo ochronnej marki, zostają naśladowane przez fabryki krajowe i zagraniczne; wyż wymienione wódki jedynie są prawdziwe, jeżeli fiaski zaopatrzone są znakiem „J. Mikolasch.“ Na etykietach powinna być wypisana cała firma: Ces. król. uprz. Rafinerja Spirytusu, fabryka rumu, likierów i octu Juliusza Mikolascha we Lwowie.

Na korkach jest wypalony znak „J. Mikolasch“ „we Lwowie.“

Powyżej wymienione wódki, które nie mają tych znamion, są liehe i imitacje. (13)

20 procent za maszynę do szycia.

72 pejsatych agentów ugania przez cały rok po kraju i oferuje naszej łatwowiernej publiczności maszyny do szycia na raty, blagując przytem swoim żargonem, że to są maszyny oryginalne amerykańskie i że te maszyny otrzymały na wystawie amsterdamskiej dyplom honorowy itd.

Wszystko to fałsz i błaga!

Ale dlaczego ci agenci tak gorliwie uganiają po kraju i tak blagują? — bo dostają za to 20 procent od tej kwoty, którą im na rewersie za maszynę podpisano. Proszę policzyć ile procentu płaci nasz biedny kraj tylko samym agentom maszynowym?

Rachunek prosty. Jest ich 72, każdy agent sprzedaje rocznie swoją blagą co najmniej 50 maszyn, przeciętna kwota sprzedanej maszyny 60 złr., z tej kwoty otrzymuje agent 20 procent.

Pamiętaj szanowny czytelniku, że tylko ta firma może płacić agentowi 20 procent, która daje nadzwyczaj liche maszyny za grube pieniądze.

Ażebym raz położył koniec takiemu straszliwemu wyzyskiwaniu naszej publiczności, postanowiłem od nowego roku trzymać na składzie 3 gatunki maszyn do szycia Singera, t. j.: z 3 różnych fabryk, po cenach następujących:

Maszyny Singera nożne z najnowszymi ulepszeniami po 68, 55 i 45 złr.

Maszyny Singera ręczne po 48 i 38 złr.

Raty tygodniowo 1 złr., miesięcznie 4 złr., kwartalnie 12 złr., gotówką zaś o 10 proc. taniej.

Gwarancja 5 lat.

W obec nowej ustawy przemysłowej, która właśnie weszła w życie, wszelka ze strony agentów przyobiecawana gwarancja i naprawa ustaje.

Józef Iwanicki

mechanik i właściciel handlu maszyn
Lwów, hotel Zorża.

(14)

POLECENIE!

Wszystkie farby według podania koloru w suchym stanie lub na moich maszynach w czystym **niefalszowanym** linnym pokoście roztarte i na życzenie **gęsto** lub **zupełnie** do **malowania rozcieńczone**.

Lakiery kopalowy, damarowy i spirytusowy i do tegoż użytku **pendzle, wszystko pod moją gwarancją prawdziwości!**

Masa do froterowania posadzki mojego wyrobu **jedyna** swemu celowi **zupełnie** odpowiednia i długo trwająca i **szczołki** do tegoż użytku.

Krochmal polyskujący brylantowy własnego wyrobu nieporównanie **najlepszy** do nadania delikatnej bieleń **najpiękniejszego** połysku.

Proszek na owady niefalszowany i **niezawodny** w swoim skutku.

Syrop cukrowy biały do smażenia owoców kilo 40 ct.

Papier pergaminowy do zawiązywania słoików i szpagat do tegoż użytku.

Oceł prawdziwy winny biały do przyprawiania owoców.

Środki niezawodne przeciw **molom** i **pluskwom** i desinfekcyjne

poleca

O. T. WINCKLER

we Lwowie, Dom Narodny.

(349)

Pudr książęcy

biały różowy i żółtawy.

Znakomite powodzenie i wziętość tego pudru jest najlepszym dowodem jego nieporównanej dobroci. — Pudr książęcy na wszystkich wystawach odnosił palmę pierwszeństwa, a liczne medale zasługi jakimi został wyszczególniony najlepiej go zalecają. — Pudr książęcy nie zawiera żadnych metalicznych przymieszek, jestto najczystsza i najdelikatniejsza mączka roślinna, przyjemnie przylega do twarzy, nadaje piękną naturalną białosć i jest nieocenionym środkiem do higienicznego upiększania twarzy.

Pudełko małe pudru białego 60 ct., całe 1 zł., z łabędzikiem 1.50 ct.

Różowy i żółty, mniejsze 70 ct. większe 1.20 ct. z łabędzikiem 1.60 ct.

WODA FIJOŁKOWA.

Usuwa z twarzy pryszcze, liszaje, trądziki, pierzchnienie i łuszczenie skóry, wygładza zmarszczki, pory i dołki ospowe.

Twarz odświeża, wybiela i wydelikaca do tego stopnia, że jako środek toaletowo-higieniczny został odszczególniony medalem zasługi na wystawie przyrodniczo-lekarskiej w Krakowie.

— Cena 1 złr. w. a. —

MYDŁO KOSMETYCZNE.

Odnacza się nadzwyczajną delikatnością i nader przyjemnym zapachem, łagodnie wpływa na naskórek, zapobiega pierzchnieniu rąk i bardzo dokładnie oczyszcza skórę. Usuwa piegi i żółto-brunatne plamy z twarzy. — Cena 60 ct.

Nabyć można we Lwowie w fabryce perfum

J. IHNATOWICZA

przy ul. Kopernika Nr. 3, w Filji przy ul. Halickiej róg Wałowej, naprzeciw sklepu pana Bałabaua, w Krakowie w Filji w Sukiennicach Nr. 20 i we wszystkich renomowanych sklepach i aptekach. (41)

Ogłoszenia drobne mogą być z adresem lub bez niego i tylko dzień po dniu podawane. Wszelkich informacji dostarcza bezpłatnie Administracja ulica Akademicka 1. 3, od 8 do 12 godz. rano.

Drobne Ogłoszenia

Cena jednego ogłoszenia do 6 wierszy 20 et.

Listy znaczone literami lub cyframi przyjmują się i wydają za okazaniem biletu inseratowego. Na żądanie Inseraty układa Administracja.

Doniesienia rozmaite.

Gruntownie, szybko, bez przerwy zatrudnienia i pod ścisłą dyskrecją leczą choroby syfilityczne i skórne, tudzież wszelkie następstwa nadużyć lat młodszych. Specjalista do chorób syfilitycznych i skórnych **pr. lekarz Medyc. Chirurg i Akuszer Jan Kurpiel** przy ulicy Wałowej 1. 3. Ordynuje od godziny pół do 10, do 12 przed południem; od 2 do pół do 6 po południu. Zamiejscowym udziela rady listownie i wysyła lekarstwa. (1620)

Skład mebli Berla Kitschalesa przeniesiony został z ul. Kar. Ludwika na ul. Teatralną 1. 10. Tamże można dostać mebli do wypożyczenia po cenie najtańszej. [817]

Do P. T. lubowników materyjnych dzieci! Podupadli materjalnie, ale nie ze swojej winy, i w rozpaczliwym położeniu znajdujący się rodzice ślubni, we Lwowie urodzeni i stale zamieszkali, mający 4. dziecko, a nie mogący w skutek swej słabości, — zarobić na utrzymanie siebie i dzieci, pragnęliby oddać swego synka, pół roku życia liczącego, już nie ssącego, budowy silnej, zdrowej i wykształconej, — w ręce osób prawdziwie i szczerze dziatki kochających na wychowanie lub nawet adoptowanie. Bliższych szczegółów udzieli z grzeczności Administracja „Kurjera”. [700]

Na cytrze. na fortepianie i spiewu udziela nauk E. Kalinowski (Lyczaków liczbą 1). Forte-piano, pianina, cytry i przybory poleca najtaniej i na raty. Ograne instrumenta pożyczka, kupuje i mienia nowe. Jego utwory na cytrze w księgarniach do nabycia. [700]

Posady i zatrudnienia.

Do kantoru służbowego ul. Karola Ludwika 1. 5 poszukuje się agenta obznajomionego z miejscowością we Lwowie.

Nauczycielka posiadająca patent nauczycielski, muzykę i język francuski, któraby się podjęła dwie dziewczynki od 6 klasy począwszy aż do ukończenia nauk, a chłopczyka od 1. aż do 4 normalnej klasy prowadzić i półroczne egzamina z niemi zdawać, znajdzie natychmiastowe korzystne umieszczenie w domu obywatelskim, 10 minut jazdy od Lwowa oddalonym. Zgłoszenia przyjmuje Adm. „Kurjera” pod lit. (K).

Poszukuje się na wieś nauczycielki do dwu panienek, któraby mogła udzielać przedmiotów szkolnych i posiadała gruntownie naukę gry na fortepianie; żądany byłby język francuski — elewki w przedmiotach są do 4. klasy kwalifikowane i posiadają nie złe początki muzyki. Zgłoszenia poparte odpisami świadectw nadesłać należy pod Adres: A. W. w S. post. rest. Sambor. [818]

Shukający zajęcia.

Uczeń siódmej klasy gimnazjalnej, któryby się pochlubił pięknymi świadectwami, życzy sobie objąć lekcję u ucznia z niższego gimnazjum. Adres: Adm. „Kurjera” „Emil”. [820]

Nauczycielka egzaminowana posiadająca język francuski, niemiecki i muzykę życzy sobie zaraz objąć pracę do jednej lub dwóch panieneczek lub jako towarzyszką gdyż i domem zarządzić potrafi. Adres: Adm. „Kurjera” Z. [813]

Kupno i sprzedaż.

Z wolnej ręki do sprzedania we Lwowie pod 1. 8, droga Wulecka 1. konstr. 193 1/2, w bardzo pięknym i zdrowym położeniu, składająca się z domu murowanego, młyna na sposób amerykański urządzonego, piekarni, kapieli tuszowych (łazienek) bardzo uczęszczanych, dwóch stawów zarybionych, zasilanych obfitymi źródłami, ogrodu owocowego, stodoły i stajni, gruntów ornych i łąk w obszarze do 12 morgów. Przy hipotece może pozostać dług bankowy do 8000 zł. w. a. Bliższej wiadom. udzieli właściciel na miejscu. [810]

Realność składająca się z 2 domów parterowych w otwartym i zdrowym miejscu położona, z placem pod budowę, z dużym ogrodem z wszelkimi wygodami gospodarskimi za cenę 7.500 złr. jest zaraz do sprzedania, dochód brutto 750 zł. Wiadom. u właścicieli na miejscu, ul. Piekarska liczbą 61. [348]

Portal sklepowy o dwóch oknach i drzwi, w dobrym stanie z szymbami lustrowymi większych rozmiarów tania do nabycia. — Wiadomość w magazynie fryzjerskim Ignacego Jahla w hotelu Langa pl. Marjański. [884]

Mieszkania i sklepy.

1 sklep od placu Trybunalskiego 1. 3 dawniej dom Andriolego jest zaraz do wynajęcia. Bliższa wiadomość na 2 piętrze od Rynku 1. 29. [805]

3 pokoje przedpokój, łyża etc. na 1 piętrze ul. Kurnicka 1. 3 do wynajęcia od 1 września. Wiadomości udzieli dozorca domu tamże. (793)

3 pokoje z kuchnią strychem i piwnicą ulica Lyczakowska 1. 64. (800)

4 lub 5 pokoi przy ul. Brygidzkiej 1. 1. zaraz do wynajęcia. Wiadomość w parterze, (821)

5 pokoi z balkonem, kuchnią strychem i piwnicą, na 1 piętrze od frontu przy ulicy Teatralnej 1. 12 dawniej dom Andriolego są do wynajęcia. Bliższa wiadomość na 11. piętrze od Rynku 1. 29. [806]

5 pokoi z kuchnią na 1. piętrze ulica Trybunalska 1. 6 do wynajęcia. Bliższa wiadomość w handlu porcelany Kazimierza Lewickiego. [802]

Elegancko umeblowane mieszkanie w o. grodzie o 6 pokojach które się da podzielić na pojedyncze pokoje, miesięcznie lub tygodniowo do wynajęcia dogodne dla przejeżdżających lub zamieszkałych dla świeżego powietrza; Majerowska Nr. 7. (799)

Do wynajęcia! W gmachu Banku kredytowego ulica Jagiellońska 1. 33. są do wynajęcia 3 sklepy w parterze tudzież pomieszczenie zajmujące **całe 2 piętro** a składające się z **12 pokoi salonu, kuchni, piwnicy i strychu**, które w danym razie rozdzielone być może. Bliższa wiadomość tamże na 1 piętrze. [819]

Do wynajęcia od 1 września 5 lub 6 pokoi, kuchnia, jeden pokój dla służby etc. na 1 piętrze przy ul. Kurnickiej 1. 5a. Wiad. udzieli dozorca domu przy ul. Kurnickiej 1. 3. [781]

Elegancko umeblowany, wielki salon do wynajęcia, w domu pod 1. 10 I piętro, pl. Halicki. Bliższa wiad. w miejscu. (812)

W gmachu c. k. uprzyw. galic. Wakejnego Banku hipotecznego pod Nr. 15. plac Maryacki są do wynajęcia zaraz na 2. piętrze 4. pokoje, kuchnia, strych, piwnica. Bliższą wiadomość udzieli Sekretarjat Banku. (787)

Przy ul. Kurkowej 1. 9 w willi znajdują się w parterze 6 lub 5 pokoi z przynależnościami do najęcia. (661)

Do wynajęcia.

W domu Karola Wernera spadkobierców przy ulicy Czarneckiego 1, 12 obok gmachu c. k. Namiestnictwa zaraz, w oficytach na 1 piętrze 3 pokoje, alkowy, kuchnia, strych i piwnica od 1 sierpnia. [597]

Wydawca: Wojciech Maniecki.

Redaktor naczelny i odpowiedzialny: Rewakowicz Henryk.

Drukarnia „Kurjera Lwowskiego”.